

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum Propheta discernat ea qu[a]e diuinitus percipit, ab his quæ proprio spiritu videt? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

festantur, est ipsa veritas prima, quam prophetæ in seipsa non vident. Et ideo non oportet quod omnia prophetabilia cognoscant. Sed quilibet eorum cognoscit ex eis aliqua, secundum specialem revelationem huius vel illius rei.

Ad primum ergo dicendum, quod Dominus omnia quæ sunt necessaria ad instructionem fidelis populi, reuelat Prophetis. Non tamen omnia omnibus, sed quæ iam vni, quædam alij.

Ad secundum dicendum, quod prophetia est sicut quiddam imperfectum in genere diuinæ reuelationis. Vnde dicitur 1. ad Cor. 13. quod prophetia euacuabuntur: & quod ex parte prophetamus, id est, imperfecte. Perfectio autem diuinæ reuelationis erit in patria. Vnde subditur, Cum venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. Vnde non oportet quod prophetia reuelationi nihil desit, sed quod nihil desit eorum ad quæ prophetia ordinatur.

Ad tertium dicendum, quod ille qui habet aliquam scientiam, cognoscit principia illius scientiæ, ex quibus omnia quæ sunt illius scientiæ, dependent. Et ideo qui perfecte habet habitum alicuius scientiæ, scit omnia quæ ad illam scientiam pertinent. Sed per prophetiam non cognoscitur in seipso principium prophetarum cognitionum, quod est Deus. Vnde non est similis ratio.

ARTIC. V.

Utrum propheta discernat semper quid dicat per spiritum proprium, & quid per spiritum prophetiæ? 816
 3 cōtra. 154. co. 1 et 3. ff. Et ver. q. 12 art. 2 ad 15. & 16. ¶ l. 6. c. 13. a me 1. ¶ a. 3. hu. ius q.

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod propheta discernat semper quid dicat per spiritum proprium, & quid per spiritum prophetiæ. Dicit enim Aug. in 6. Confess. quod mater sua dicebat discernere se, (nescio quo sapore, quem verbis explicare non poterat) quid interesset inter Deum reuelantem, & inter animam suam somniantem. Sed prophetia est reuelatio diuina, vt dictum est. Ergo propheta semper discernit id quod Deus dicit per spiritum proprium, & quid per spiritum prophetiæ.

G 8 3 phetiæ,

phætiæ, ab eo quod loquitur spiritu proprio.
¶ 2 Præterea, Deus non præcipit aliquid impos-
sibile, sicut ¶ Hieron. dicit, Præcipitur autem prophæ-
tis Hier. 23. Propheta qui habet somnium, narret som-
nium; & qui habet sermonem meum, loquatur sermo-
nem meum verè. Ergo Propheta potest discernere,
quid habeat per spiritum prophætiæ, ab eo quod ali-
ter videt.

¶ 3 Præterea, Maior est certitudo quæ est per di-
uinum lumen, quàm quæ est per lumen rationis natu-
ralis. Sed per lumen rationis naturalis ille qui habet
scientiam, pro certo scit se habere. Ergo ille qui ha-
bet prophetiam per lumen diuinum, multo magis ce-
tus est se habere.

SED contra est, quòd * Greg dicit super Ezech.
Sciendum est, quòd aliquando prophæta sancti dum
consultuntur, ex magno usu prophetandi quædam
suo spiritu proferunt, & se hoc ex prophætiæ spiri-
tu dicere suspicantur.

RESPONDEO dicendum, quòd mens prophe-
tiæ dupliciter à Deo instruitur. Vno modo, per expre-
ssam reuelationem. Alio modo per instinctum quor-
dam occultissimum, quem nescientes humane cogita-
tioni patiuntur: vt * August. dicit 2. super Genes. ad lit.
De his ergo quæ expresse per spiritum prophætiæ
phæta cognoscit, maximam certitudinem habet:
certo habet quòd hæc sunt diuinitus sibi reuelata.
Vnde dicitur Hier. 26. In veritate misit me Dominus
ad vos: vt loquerer in aures vestras omnia verba hæc.
Alioquin si de hoc ipse certitudinem non habet,
des quæ dictis Prophetarum innititur, certa non esset.
Et signum prophætiæ certitudinis accipere potest
ex hoc, quòd Abraham admonitus in prophæti-
sione, se præparauit ad filium vngentum immen-
sum: quòd nullatenus fecisset, nisi de diuina reuelati-
one fuisset certissimus. Sed ad ea quæ cognoscit per
instinctum, aliquando sic se habet, vt non ple-
nè discernere possit, vtrum hæc cogitauerit aliquo diuino
instinctu.

† In ex-
positione,
fidei ad
Dam. nõ
procul à
f. illust.
2. et Au.
li. de na.
et gra. c.
43. t. 7.

hom. 1. in
Exec. in-
ter med.
¶ fi.

l. 2. c. 17.
declinatio
do ad fi.
80 3.

instinctu
omnia
tudine
instinctu
phætiæ
Grego
Spiritu
sunt
prechi
tem ra
co spir
Vnde

Vtrum

A D
A p
sue est
gentib
possum
gerent
¶ 2
chia d
& non
quinde
militar
quæ ad
dicem &
ciam eg
aduersu
lo quod
exemplu
Miserrus
hoc: et e
a salfur
¶ 3
dus est
aliquatè

instinctu, vel per spiritum proprium. Non autem
omnia quae cognoscimus diuino instinctu, sub certi-
tudine prophetica nobis manifestantur. Talis enim
instinctus est quiddam imperfectum in genere pro-
phetiae. Et hoc modo intelligendum est verbum *
Gregor. Ne tamen error ex hoc possit accidere, per
spiritum sanctum citius correcti, ab eo quae vera
sunt, audiunt: & semetipsos, quia falsa dixerint, re-
prehendunt: vt ibidem * Gregor. subdit, Primae au-
tem rationes procedunt quantum ad ea quae propheti-
co spiritu reuelantur.

hom. 1. in
Ezech. cit.
in Sed
contra.
hom. 1. in
Ezech. 2
med.

Vnde patet responsio Ad omnia obiecta.

ARTIC. VI.

Vtrum ea quae propheticè cognoscuntur vel annun-
tiantur, possint esse falsa?

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod ea quae
propheticè cognoscuntur vel annuntiantur, pos-
sint esse falsa. Prophetia enim est de futuris contin-
gentibus, vt * dictum est. Sed futura contingentia
possunt non euenire, alioquin ex necessitate contin-
gerent. Ergo prophetiae potest subesse falsum.

817
inf. 9. 172
a. 1. co et
a. 5. ad 2
et a. 6. ad
2. Et ver.
9. 12. a. 3
co & ar.
10. ad 7.
* a. 3. hu-
ius 9.

¶ 2 Præterea, Isaias propheticè pronuntiauit Eze-
chiae dicens, Dispone domui tuae: quia morieris tu
& non viues. Et tamen additi sunt vitae eius postea
quindecim anni, vt habetur 4. Reg. 20. & Isai. 38. Si-
militer & Hierem. 18. Dominus dicit, Repente lo-
cui aduersum gentem, & aduersum regnum, vt era-
dicem & destruam & disperdam illud. Si poeniten-
tiam egerit gens illa à malo suo quod locutus sum
aduersum eam, ego & ego poenitentiam super ma-
lo quod cogitavi vt facerem ei. Et hoc apparet per
exemplum Niniuitarum, secundum illud ionæ tertio
Miserus est Dominus super malitiam quam dixit vt
fecerit eis, & non fecit. Ergo prophetiae potest subes-
se falsum.

¶ 3 Præterea, Omnis conditionalis, cuius antece-
dens est necessariū absolutè, consequens est necessariū
absolutè: quia ita se habet consequens in conditio-
nali

